

kleveta. Doduše, Plotin, Porfirije, Jamblih, Sirijan i Proklo nisu propustili da tijekom komentiranja usput nešto ubace u prilog Platonu, ali se nije našao nitko, tko bi otvoreno preuzeo zadatak da otkrije klevete protiv tvorca njihove filozofije, koje je izmislio Aristotel, i da ga od njih obrani.

Zbog toga smo mi, premda se ni u čemu ne možemo usporediti s tim veoma istaknutim muževima, odvažna duha preuzeli na sebe taj zadatak, ne zbog drugog razloga, nego zbog nastojanja i ljubavi prema istini. Dolikuje da o toj istini posebnu brigu vode filozofi, ako smo još dostojni toga imena. Također i zato da priznamo istinu, jer u nama potiče neku pravednu ljutnju, zbog tako zlobnog, oštrog i ogorčenog nastojanja proganjanja i čerupanja prečasnog starca, koji je još za njega vrlo zaslužan – od tog sasvim nezahvalnog učenika. To je ne samo drsko i pogrdno, nego i najočitije neistinito. Ta se neistinost ne će jasno pokazati ovom našom tužaljkom, nego, na osnovi stvari same, tj. na temelju usporedbe Aristotelovih riječi, misli, kleveta s Platonovim riječima i tvrdnjama. Zbog toga krenimo na samu stvar i pripremimo se za ovu od svih najsjajniju raspravu.

Ime dijalektike [na margini]

Na prvom mjestu pozabavimo se s dijalektikom, kao voditeljicom svih drugih znanosti, u kojoj je Aristotel bio suzdržaniji Platonov tužitelj, na manje ga, naime, mjesta nego drugdje, otvoreno pobija, ali potajno ne slažući se s njime u mnogim stvarima, ne odobrava Platonovo dijalektičko učenje. Odgovara mi da u ovoj knjizi pokažem iz kojeg se razloga to dogodilo, i u koliko su zabludi oni naši peripatetičari koji misle da Platon nije poznavao logiku ili dijalektiku. Ovo neka bude početak te stvari.

Definicija dijalektike [na margini]

Dijalektikom nazivamo ono što su najprije Demokrit, a kasnije peripatetičari i svi stoici nazvali logikom. Zenon iz Eleje,